

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI KÄYTÖSTÄ POISTETTUJEN RENKAIDEN ERILLISKERÄYKSESTÄ, UUELLEENKÄYTÖSTÄ JA HYÖDYNTÄMISESTÄ

PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Käytöstä poistettujen renkaiden hyödyntämisestä ja käsittelystä annettu nykyinen valtioneuvoston päätös korvattaisiin käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksestä, uudelleenkäytöstä ja hyödyntämisestä annettavalla valtioneuvoston asetuksella.

Asetuksessa säädettäisiin ajoneuvon tai laitteen renkaiden tuottajan velvollisuudesta järjestää käytöstä poistettujen renkaiden jätehuolto. Ehdotettu asetus perustuisi suurelta osin nykyiseen valtioneuvoston päätökseen. Säännökset kuitenkin tarkistettaisiin vastaamaan uuden jätelain tuottajavastuuta koskevaa sääntelyä sekä uudistunutta terminologiaa.

Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2013.

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Uusi jätelaki (646/2011) tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2012. Lain siirtymäsäännösten mukaan lain tuottajavastuuta koskevaa 6 lukua aletaan soveltaa muun muassa käytöstä poistettujen ajoneuvojen tai laitteiden renkaiden jätehuollon järjestämiseen 1 päivästä toukokuuta 2013. Mainittuun ajankohtaan saakka sovelletaan vastaavia vuoden 1993 jätelain (1072/1993) säännöksiä tuottajavastuusta.

Vuoden 1993 jätelain säännöksiä tuottajan velvollisuudesta järjestää käytöstä poistettujen ajoneuvojen tai laitteiden renkaiden jätehuolto täsmennetään mainitun lain nojalla käytöstä poistettujen renkaiden hyödyntämisestä ja käsittelystä annetulla valtioneuvoston päätöksellä (1246/1995), jäljempänä *valtioneuvoston päätös*. Uuden jätelain siirtymäsäännösten mukaan valtioneuvoston päätös on voimassa siltä osin kuin se ei ole ristiriidassa uuden lain kanssa, kunnes uuden lain nojalla toisin säädetään. Valtioneuvoston päätös on tarpeen uudistaa kokonaisuudessaan sääntelyn mukauttamiseksi tuottajavastuuta koskeviin uuden jätelain säännöksiin sekä lain uudistuneeseen käsitteistöön.

Ehdotettu asetus on osa vireillä olevaa jätealan alemmanasteisten säädösten uudistamistyötä. Myös muut tuottajavastuun piiriin kuuluvia tuotteita (paperituotteet, ajoneuvot, sähkö- ja elektroniikkalaitteet, paristot ja akut sekä pakkaukset) koskevat säädökset on tarkoitus lähiaikoina uudistaa vastaavaan tapaan kuin ehdotettu asetus.

2 Nykytila

2.1 Kansallinen ja Euroopan unionin lainsäädäntö

Käytöstä poistettujen renkaiden jätehuoltoa on säännelty vuonna 1995 annetulla käytöstä poistettujen renkaiden hyödyntämisestä ja käsittelystä annetulla valtioneuvoston päätöksellä.

Päätöksen mukaan renkaan tuottajan on huolehdittava siitä, että vuosittain käytöstä poistetuista renkaista hyödynnetään 90 prosenttia. Käytöstä poistetut renkaat on ensisijaisesti pyrittävä käyttämään uudelleen tai muulla tavoin hyödyntämään aineena ja vasta toissijaisesti hyödyntämään energiana. Käytöstä poistetut renkaat, joita ei voida hyödyntää, on varastoitava erillään muista jätteistä tarkoituksena niiden mahdollinen myöhempi uudelleenkäyttö tai muu hyödyntäminen.

Uuden jätelain mukaan renkaiden tuottajavastuu säilyy nykyisen kaltaisena. Lain 48 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan tuottajavastuu koskee moottorikäyttöisen ja muun ajoneuvon tai laitteen renkaita (jäljempänä *renkaat*) ja niitä ammattimaisesti markkinoille saattavia tuottajia. Tuottajana puolestaan pidetään tällaisen renkaan valmistajaa, maahantuojaa tai pinnoittajaa taikka renkailla varustetun ajoneuvon tai laitteen maahantuojaa.

Tuottajan on jätelain 49 §:n mukaan järjestettävä käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanottoaikoja siten, että tuotteen voi maksutta ja vaivattomasti luovuttaa järjestettyyn vastaanottoon. Käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotto on järjestettävä jätelain 52 §:n mukaisesti siten, että ehjät tai korjauskelpoiset tuotteet tarpeen mukaan pidetään erillään tai erotellaan ja edistetään niiden uudelleenkäyttöä.

Jätelain 56 §:n mukaan tuotteen jakelijan on myyntipisteessään otettava käytöstä poistettujen renkaiden haltijalta maksutta vastaan renkaat, jos ne lajiltaan ja määrältään vastaavat ostettavia uusia renkaita. Tuotteen jakelijan on lisäksi koottava käytöstä poistetut tuotteet kuljetuksen järjestämisen kannalta tarkoituksenmukaisiksi eriksi. Jakelija saa luovuttaa käytöstä poistetut tuotteet vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle.

Renkaiden tuottaja voi hoitaa tuottajavastuunvelvoitteensa liittymällä tuottajayhteisön jäseneksi tai tekemällä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle hakemuksen tuottajarekisteriin (vuoden 1993 jätelain mukaiseen jätetiedostoon) hyväksymiseksi. Jos yritys liittyy tuottajayhteisön jäseneksi, tuottajavastuu siirtyy tuottajayhteisölle. Tällöin tuottajayhteisö hoitaa tuottajan puolesta laissa säädetyt velvollisuudet.

Uuteen jätelakiin sisältyy myös joitakin uusia tuottajavastuuta koskevia vaatimuksia, kuten tuottajayhteisön perustamiseen (62 §) ja tuottajayhteisön toiminnan turvaamiseen (64 §) liittyvät eräät säännökset.

Päätöksestä tuottajarekisteriin hyväksymiseksi peritään maksu voimassa olevan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Vastaavasti tuottajavastuusta jätehuoltoa koskevien seurantatietojen käsittelystä peritään maksu edellä mainitun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Maksu perustuu yksittäisen tuottajan osalta tuottajan liikevaihdon määrään. Tuottajayhteisöiltä peritään kiinteä maksu.

Kaatopaikoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (861/1997) kielletään käytöstä poistettujen autojen, työkoneiden tai muiden ajoneuvojen renkaiden tai niiden silpun sijoittaminen kaatopaikoille. Kielto ei koske polkupyörän renkaita. Säännös pohjautuu kaatopaikoista annettuun neuvoston direktiiviin (1999/31/EY). Mainittu valtioneuvoston päätös on tarkoitus lähiaikoina uudistaa siten, että orgaanisen jätteen sijoittamista tavanomaisen jätteen kaatopaikalle rajoitetaan selvästi nykyisestä. Tämä vähentänee jatkossa myös rengassilpun käyttömahdollisuuksia kaatopaikan rakenteissa.

Euroopan unionin lainsäädäntö ei velvoita järjestämään renkaiden jätehuoltoa tuottajavastuun pohjalta, toisin kuin monilla muilla tuottajavastuualoilla (ajoneuvot, sähkö- ja elektroniikkalaitteet, paristot ja akut). Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2008/98/EY, jäljempänä *jätedirektiivi*) kuitenkin velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan jätehierarkiaa jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa. Direktiivi sallii jäsenmaille laajennetun tuottajavastuun käyttöön ottamisen lainsäädännöllisin tai muin toimin jätteen syntymisen ehkäisemiseksi, uudelleenkäytön lisäämiseksi sekä kierrätyksen ja muun hyötykäytön edistämiseksi.

2.2 Käytäntö

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ylläpitämään tuottajatiedostoon on toistaiseksi hyväksytty kaksi renkaiden tuottajayhteisöä: Suomen Rengaskierrätys Oy ja North Re-Tyre Oy. Suomen Rengaskierrätys Oy:llä on 234 ja North Re-Tyre Oy:llä 44 jäsentä. Tuottajatiedostoon ei ole ilmoittautunut yksittäisiä tuottajia.

Kummankin tuottajayhteisön keräysverkko pohjautuu lähinnä rengas- ja autoliikkeiden kanssa tehtyihin sopimuksiin. Suomen Rengaskierrätys Oy:llä on tällaisia sopimuksia noin 2300 kappaletta ja North Re-Tyre Oy:llä alle 330. Lisäksi tuottajayhteisöjen keräysverkkoihin katsotaan kuuluviksi ns. alueterminaalit (esimerkiksi operaattoreiden ylläpitämät terminaalit), joihin kootaan renkaat muun muassa keräyspisteinä toimivista liikkeistä. Toisen tuottajan keräysverkossa on 26 ja toisella 9 terminaalialueita. Suuremman tuottajayhteisön keräysjärjestelmässä kaikki vastaanottopisteet, rengasliikkeet mukaan lukien, ottavat vastaan kohtuullisen määrän renkaita ilman uuden tuotteen ostovelvoitetta.

Alueellisista vastaanottopaikoista renkaat toimitetaan hyötykäyttöön. Noin 80 % käytetyistä renkaista on hyödynnetty maarakennuskohteissa, pääasiassa kaatopaikkojen pintarakenteissa. Käytettyjä renkaita on lisäksi hyödynnetty meluvalleissa ja asfaltin sidosaineena. Niistä on myös valmistettu räjäytysmattoja ja hyväkuntoisia renkaita on pinnoitettu uusiorenkaiksi.

2.3 Nykytilan arviointia

Ehdotetussa asetuksessa on tarpeen arvioida uudelleen tuottajaan kohdistuvien erilliskeräys- ja hyödyntämisvelvollisuuksien vaatimustaso.

Suomessa poistetaan vuosittain käytöstä noin 45 000 tonnia renkaita, joista lähes kaikki saadaan kerättyä talteen ja hyödynnettyä. Renkaiden hyödyntämisaste vuonna 2011 oli 137 % ja keräysaste 122 %. Tuottajayhteisöjen väliset erot keräys- ja hyödyntämisasteissa olivat kuitenkin melko suuret. Korkeiden keräys- ja hyödyntämisasteiden syynä on se, että tuottajayhteisöt keräävät ja hyödyntävät käytettyjä renkaita enemmän kuin mikä on niiden

markkinoille saattamien renkaiden määrä. Tuottajayhteisöjen järjestämään vastaanottoon päätyy käytännössä runsaasti myös sellaisia renkaita, jotka on saattanut markkinoille tuottajavastuuvolvoitteensa laiminlyönyt renkaiden valmistaja tai maahantuojaja tai jotka on tuotu maahan autojen yksityisen maahantuonnin tai renkaiden etämyynnin yhteydessä. Renkaiden keräys- ja hyödyntämistä laskettaessa nämä renkaat eivät tule otetuiksi huomioon, kun arvioidaan hyödynnettävissä olevien renkaiden määrää tuottajan ilmoittaman markkinoille saattamien renkaiden määrän perusteella. Laskentamenetelmään liittyy epävarmuutta myös siksi, että hyödynnettävissä olevien renkaiden määrä lasketaan tuottajien kyseisenä vuonna markkinoille saattamista renkaista ja tuottajayhteisön keräämät ja hyödyntämät renkaat on saatettu markkinoille useita vuosia aikaisemmin.

Voimassa olevissa säädöksissä ei ole säädetty vähimmäisvaatimusta tuottajan järjestämien alueellisten vastaanottoaikojen määrästä. Säännös olisi tarpeen, jotta voidaan turvata riittävän kattava käytöstä poistettujen renkaiden vastaanottoverkosto koko maassa ja varmistaa yhdenmukainen vähimmäisvaatimustaso ja tasapuoliset kilpailuedellytykset kaikille alalla toimiville tuottajille ja tuottajayhteisöille.

3 Keskeiset ehdotukset

Nykyinen valtioneuvoston päätös ehdotetaan kumottavaksi ja korvattavaksi uudella valtioneuvoston asetuksella käytöstä poistettujen renkaiden keräyksestä, uudelleenikäytöstä ja hyödyntämisestä. Asetukseen sisällytettäisiin uuden jätelain täytäntöönpanon kannalta tarpeelliset säännökset tuottajan velvollisuudesta järjestää käytöstä poistettujen renkaiden jätehuolto.

Ehdotettu asetus vastaisi suurelta osin asiasisällöltään nykyistä valtioneuvoston päätöstä. Asetukseen ei kuitenkaan sisällytettäisi uuden jätelain kanssa päällekkäisiä nykyisen valtioneuvoston päätöksen säännöksiä. Nykyisessä valtioneuvoston päätöksessä käytettyä terminologiaa myös tarkistettaisiin uuden jätelain käsitteistön mukaiseksi.

Asetuksessa ehdotetaan muutettavaksi nykyisen valtioneuvoston päätöksen mukainen renkaiden uudelleenikäyttö- ja hyödyntämistavoite kutakin tuottajaa sitovaksi uudelleenikäyttö- ja hyödyntämisvelvollisuudeksi. Vaadittavaa tavoitetasoa korotettaisiin nykyisestä 90 prosentista 95 prosenttiin vuonna 2015.

Asetuksessa ehdotetaan säädettäväksi vähimmäisvaatimustaso, jonka mukaisesti tuottajan tulee järjestää alueellisia vastaanottoaikoja käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräystä varten.

4 Vaikutukset

Asetuksella täsmennettäisiin tuottajavastuuta koskevia jätelain 6 luvun säännöksiä käytöstä poistettujen renkaiden jätehuollon osalta. Uuden jätelain vaikutuksia arvioidaan jätelaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi annetussa hallituksen esityksessä (HE 199/2010 vp). Asetuksella ei arvioida olevan olennaisia muita vaikutuksia hallituksen esityksessä jo tarkasteltujen vaikutusten lisäksi.

Ehdotus alueellisten vastaanottoaikojen vähimmäismäärään säätämiseksi käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräystä varten selventäisi ja yhdenmukaistaisi tuottajiin ja tuottajayhteisöihin kohdistuvaa vaatimustasoa ja siten varmistaisi toiminnanharjoittajien tasapuolista kohtelua ja tasavertaisia kilpailuedellytyksiä koko maassa. Ehdotuksella varmistettaisiin myös tuotteen viimeisen haltijan mahdollisuus palauttaa käytetty rengas maksutta ja vaivatta ja ilman uuden renkaan ostovelvoitetta tuottajan järjestämään vastaanottoon koko maassa. Vuoden 2012 alussa Suomessa oli 12 kuntaa, joissa ei ollut tuottajien järjestämää renkaiden keräyspistettä, ei rengasliikettä eikä alueterminaalia. Alueellinen vastaanotto puuttui toiselta tuottajalta 31 kunnasta ja toiselta 119 kunnasta.

Ehdotus käytöstä poistettujen renkaiden hyödyntämisvelvollisuuden tiukentamiseksi, yhdessä lähivuosina todennäköisesti tiukentuvien orgaanisen jätteen sijoittamista ja hyödyntämistä kaatopaikalla koskevien rajoitusten kanssa lisäisi painetta kehittää uusia vaihtoehtoja renkaiden hyödyntämiselle. Tarve renkaiden hyödyntämiselle kaatopaikkojen pintarakenteissa vähentyy selvästi tulevaisuudessa, kun kaatopaikoille ei enää sijoiteta orgaanista ainesta sisältävää esikäsittelemätöntä jätettä ja kaatopaikat muuttuvat pääasiassa mineraalisen jätteen, kuten tuhkan, sijoituspaikoiksi. Toisaalta edellä kuvatut laskentamenetelmiin ja tilastointiin liittyvät epävarmuudet vaikeuttavat asetettujen tavoitteiden toteutumisen seuranta ja vaikuttavuuden arviointia.

5 Valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä asianomaisia toiminnanharjoittajia ja viranomaisia kuullen.

[Asetusluonnoksesta pyydettiin lausunnot seuraavilta tahoilta:]

[Ehdotus on tarkastettu oikeusministeriön laintarkastusyksikössä.]

[Ehdotuksesta on tehty teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY mukainen ilmoitus komissiolle.]

6 Voimaantulo

Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2013, jolloin myös jätelain 6 luvun tuottajavastuuta koskevia säännöksiä aletaan lain 152 §:n 2 momentin nojalla soveltaa. Uudelleenkäyttö- ja kierrätysvelvollisuutta sekä alueellisia vastaanottoaikoja koskevia säännöksiä sovellettaisiin vasta vuodesta 2015 lähtien.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. *Tarkoitus ja soveltamisala.* Pykälässä todettaisiin yleisesti ehdotetun asetuksen tarkoitus. Asetusta sovellettaisiin jätelain 48 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin renkaisiin sekä niiden käytöstä poistamisen jälkeen syntyvään jätteeseen eli käytöstä poistettuihin renkaisiin.

2 §. *Määritelmät.* Pykälässä määriteltäisiin sellaiset asetuksen täytäntöönpanon kannalta keskeiset käsitteet, joita ei ole määritelty jätelaissa.

Pykälän 1 kohdassa täsmennettäisiin jätelain 48 §:n 3 momentin nojalla, mitä asetuksen soveltamisalaan ja siten tuottajavastuun piiriin kuuluvalla renkaalla tarkoitetaan. Määritelmä vastaisi pääosin nykyisen valtioneuvoston päätöksen mukaista määritelmää. Tuottajavastuun piiriin kuuluisivat tiellä kulkemaan tarkoitettujen ajoneuvojen renkaat. Lentokoneiden tai kiskoilla kulkevien ajoneuvojen renkaat eivät siten kuuluisi tuottajan vastuuseen. Tuottajavastuu koskisi myös tiellä kulkemaan tarkoitettua ajoneuvoa vastaavan hinattavan tai muun ajoneuvon, työkoneen tai laitteen rengasta. Näitä olisivat esimerkiksi asuntovaunujen, peräkärryjen tai liikkuvien työkoneiden renkaat. Sellaisina ei kuitenkaan pidettäisi esimerkiksi ruohonleikkurin, golfkärryn, rollaattorin tai pyörätuolin renkaita. Renkaalla tarkoitettaisiin uuden renkaan lisäksi myös käytettyä ja uudelleen pinnoitettua rengasta, joka saatetaan markkinoille. Polkupyörän renkaat eivät kuuluisi tuottajan vastuun piiriin. Tuottajan vastuun piiriin kuuluisivat ainoastaan renkaat, ei ajoneuvon tai laitteen pyörän vanteet.

Pykälän 2 kohdassa ehdotettu käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksen määritelmä vastaisi sisällöltään jätedirektiivin 3 artiklan 11 kohdan ja jäteasetuksen 1 §:n 1 kohdan mukaista jätteen erilliskeräyksen määritelmää. Määritelmää ehdotetaan kuitenkin muokattavaksi siten, että se soveltuisi paremmin käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksen määrittelyyn. Erilliskeräys olisi käytöstä poistettujen renkaiden lajittelua ja pitämistä erillään koko jätehuoltoketjun ajan siinä laajuudessa kuin on tarpeen jätteen uudelleenkäytön ja hyödyntämisen mahdollistamiseksi.

3 §. *Käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräys, uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen.* Jätelain 8 §:n 3 momentin nojalla säädettäisiin tuottajan velvollisuudeksi järjestää käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräys, uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen siten, että vähintään 95 painoprosenttia renkaista uudelleenkäytetään tai hyödynnetään suhteessa kyseisen tuottajan markkinoille saattamien renkaiden määrään. Tavoitteeseen sisältyisi käytöstä poistettujen renkaiden uudelleenkäyttö, pinnoitus ja muu valmistelu uudelleenkäyttöön, kierrätys sekä muu hyödyntäminen aineena tai energiana. Tavoitetta kiristettäisiin viidellä prosenttiyksiköllä nykyisessä valtioneuvoston päätöksessä säädettyyn tavoitteeseen nähden. Tavoite tulisi ehdotetun 10 §:n mukaan saavuttaa viimeistään vuonna 2015 järjestetyssä käytöstä poistettujen renkaiden jätehuollossa.

Tuottajayhteisöön liittyneen tuottajan puolesta velvollisuuden toteuttamisesta huolehtisi käytännössä tuottajayhteisö. Tällöin hyödyntämisaste laskettaisiin tuottajayhteisön hyödyntämien renkaiden määränä suhteessa tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien markkinoille saattamien renkaiden kokonaismäärään.

Uudelleenkäyttö- ja hyödyntämisaste laskettaisiin 8 §:ssä ehdotettujen seurantatietojen perusteella Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

4 §. *Alueellisten vastaanottoaikkojen määrä.* Pykälässä säädettäisiin jätelain 49 §:n 1 momentin nojalla käytöstä poistettujen renkaiden alueellisten vastaanottoaikkojen vähimmäismäärästä, joka tuottajan olisi järjestettävä. Säännöksen tarkoituksena olisi jätelain 49 §:n mukaisesti turvata alueellisten vastaanottoaikkojen maksuton ja vaivaton saavutettavuus koko maassa. Tuottajayhteisöön liittyneen tuottajan puolesta velvollisuuden toteuttamisesta huolehtisi käytännössä tuottajayhteisö. Tuottajan järjestämän vastaanoton lisäksi renkaiden jakelijoilla on jätelain 56 §:n mukaan velvollisuus ottaa maksutta vastaan

myyntipisteessään käytöstä poistettuja renkaita, jos ne lajiltaan ja määrältään vastaavat ostettavia uusia renkaita.

Ehdotuksen mukaan tuottajan tulisi järjestää vähintään yksi alueellinen vastaanottoaika jokaiseen kuntaan jokaista 40 000 asukasta kohden. Tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että esimerkiksi yli 40 000 asukkaan kunnassa tulisi olla kaksi vastaanottoaikkaa, yli 80 000 asukkaan kunnassa kolme vastaanottoaikkaa ja yli 120 000 asukkaan kunnassa neljä vastaanottoaikkaa. Pysyvien vastaanottoaikojen järjestäminen voitaisiin varsinkin harvaan asutuilla alueilla korvata esimerkiksi liikkuvalla keräyksellä. Liikkuva tai muu korvaava keräys tulisi kuitenkin järjestää riittävän usein, esimerkiksi vähintään kaksi kertaa vuodessa. Korvaavan keräyksen vaivaton saavutettavuus, niin ajallisesti kuin paikallisestikin, tulisi varmistaa.

5 §. *Tiedottaminen käytöstä poistettujen renkaiden vastaanotosta.* Pykälässä täsmennettäisiin jätelain 51 §:n 1 momentissa säädettyä tuottajan velvollisuutta tiedottaa käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotosta. Vastaavaa pykälää ei ole nykyisessä valtioneuvoston päätöksessä. Tuottajan tulisi huolehtia riittävästä tiedottamisesta erityisesti silloin, kun pysyviä vastaanottoaikoja korvataan liikkuvalla tai muulla vastaavalla keräyksellä.

6 §. *Selvitys vakavaraisuudesta.* Jätelain 64 §:n 2 momentin nojalla säädettävässä pykälässä täsmennettäisiin, millä asiakirjoilla tuottajayhteisön tulisi osoittaa Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vakavaraisuutensa. Vakavaraisuutta koskevalla selvityksellä yhdessä jätehuollon järjestämistä koskevan toimintasuunnitelman kanssa tuottajayhteisön on osoitettava, että sillä on jätelain 64 §:n 1 momentin mukaisesti riittävät taloudelliset voimavarat toimintansa asianmukaiseksi järjestämiseksi ja niin, että se voi vastata sille siirretyistä tuottajavastuuvelvoitteista jatkuvasti vähintään kuuden kuukauden ajan. Vastaavaa velvollisuutta vakavaraisuuden osoittamiseksi ei ole nykyisessä valtioneuvoston päätöksessä eikä vuoden 1993 jätelaissa.

Ehdotuksen mukaan vakavaraisuus osoitettaisiin yleensä viimeksi päättyneen tilikauden vahvistetulla tilinpäätöksellä, alkaneen tilikauden toimintasuunnitelmalla, talousarviolla sekä tarvittaessa välintilinpäätöksellä tai tilinpäätösennusteella. Vakavaraisuus voitaisiin osoittaa muulla luotettavalla tavalla, jos kysymyksessä on uusi toimintansa aloittava tuottajayhteisö tai jos mainittujen asiakirjojen toimittaminen ei muusta perustellusta syystä ole mahdollista. Tällaisessa tapauksessa vakavaraisuus voitaisiin osoittaa esimerkiksi tilintarkastajien lausunnolla tai tuottajayhteisön sääntöihin kirjatulla rahoitusjärjestelyllä.

Selvitys vakavaraisuudesta annettaisiin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ensimmäisen kerran tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävän hakemuksen yhteydessä sekä sen jälkeen jätelain 64 §:n mukaisesti vähintään vuosittain Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen määräämänä ajankohtana.

7 §. *Tuottajan hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.* Pykälässä säädettäisiin jätelain 101 §:n 3 momentin nojalla tuottajan tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista. Pykälää sovellettaisiin tuottajaan, joka hakee itse hyväksymistä tuottajarekisteriin. Tuottajayhteisön vastaavasta velvollisuudesta säädettäisiin ehdotetussa 8 §:ssä.

Pykälä vastaisi suurelta osin sisällöltään nykyisen valtioneuvoston päätöksen 3 §:ää. Uutena vaatimuksena ehdotetaan velvollisuutta liittää hakemukseen jäljennös kauppa- ja

yhdistysrekisteriotteesta. Nykyisen valtioneuvoston päätöksen mukaista vaatimusta tuottajan liikevaihtoa ja markkinaosuutta koskevien tietojen antamisesta ei sisällytettäisi ehdotettuun asetukseen. Uutena vaatimuksena ehdotetaan myös selvitystä siitä, miten tuottaja järjestää 5 §:ssä edellytetyn tiedottamisen.

Pykälän 2 momentissa täsmennettäisiin jätelain 106 §:n 3 momentin nojalla, että ilmoitetuissa tiedoissa tapahtuvat olennaiset muutokset, kuten muutokset jätehuollon järjestämiseen liittyvissä sopimuksissa tai sopimuskumppaneissa, tulisi ilmoittaa valvovalle viranomaiselle viimeistään kuukauden kuluessa muutoksesta.

8 §. *Tuottajayhteisön hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.* Pykälässä säädettäisiin tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista silloin, kun hakemuksen tekee tuottajayhteisö edustamiensa tuottajien puolesta. Vaatimukset olisivat suurelta osin yhdenmukaiset 7 §:ssä ehdotettujen tuottajan hakemusta koskevien vaatimusten kanssa. Tuottajayhteisön tulisi kuitenkin lisäksi antaa hakemuksessa erityisiä tuottajayhteisön toimintaan liittyviä tietoja.

Pykälä vastaisi suurelta osin valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 2 momenttia. Uutena tuottajayhteisöä koskevana vaatimuksena ehdotetaan velvollisuutta antaa selvitys vakavaraisuudestaan sekä tiedot tuottajayhteisön perustajista. Tieto tuottajayhteisön perustajista olisi tarpeen sen arvioimiseksi, täyttääkö tuottajayhteisö jätelain 62 §:ssä säädetyt edellytykset. Nykyisen valtioneuvoston päätöksen mukaista vaatimusta tuottajayhteisön piiriin kuuluvien tuottajien markkinoille luovuttamien renkaiden markkinaosuutta koskevien tietojen antamisesta ei sisällytettäisi ehdotettuun asetukseen.

9 §. *Seurantatietojen ilmoittaminen.* Pykälässä säädettäisiin jätelain 54 §:n 3 momentin ja 51 §:n 3 momentin nojalla tuottajan velvollisuudesta antaa Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vuosittain tietoja Suomen markkinoille saatetuista uusista ja pinnoitetuista renkaista sekä erilliskerättyjen käytöstä poistettujen renkaiden uudelleenkäyttöön ja jätehuollon järjestämisestä. Tuottajayhteisöön liittyneen tuottajan puolesta seurantatiedot antaisi tuottajayhteisö. Tuottajayhteisö ilmoittaisi kaikkien siihen liittyneiden tuottajien yhteenlasketut tiedot.

Pykälä vastaisi pääosin asiasisällöltään nykyisen valtioneuvoston päätöksen 5 §:ää. Tiedonantovaatimuksia ehdotetaan kuitenkin täsmennettäviksi siten, että hyödyntämistason laskeminen voitaisiin tehdä suoraan pykälässä mainittujen tietojen perusteella Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

10 §. *Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.* Asetus olisi tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2013, jolloin myös jätelain tuottajavastuuta koskevia säännöksiä aletaan lain 152 §:n 2 momentin nojalla soveltaa. Asetuksella kumottaisiin käytöstä poistettujen renkaiden hyödyntämisestä ja käsittelystä annettu nykyinen valtioneuvoston päätös. Ehdotetussa 3 §:ssä säädettävä tuottajia koskeva nykyisestä tiukentuva käytöstä poistettujen renkaiden 95 % uudelleenkäyttö- ja hyödyntämistavoite tulisi kuitenkin sovellettavaksi vasta vuonna 2015 järjestettävään käytöstä poistettujen renkaiden jätehuoltoon. Vastaavasti 4 §:ssä ehdotettua alueellisten vastaanottoaikojen määrää koskevaa säännöstä sovellettaisiin vuoden 2015 alusta lukien. Siirtymäajat turvaisivat toiminnanharjoittajille kohtuullisen ajan kehittää toimintojaan uusia vaatimuksia vastaaviksi.

Jotta varmistettaisiin, että Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jo ennen asetuksen voimaantuloa mahdollisesti jätetyt jätelain 101 §:n mukaiset hakemukset tuottajarekisteriin hyväksymiseksi vastaisivat tämän asetuksen mukaisia tietosisältövaatimuksia, olisi tuottajien tai näitä edustavien tuottajayhteisöjen tarkistettava hakemuksissaan ilmoittamansa tiedot ja tarvittaessa toimitettava tarkistetut tiedot Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kolmen kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta.